

פחד דוד

יו"ל ע"י מוסדות "אורות חיים ומשה" ישראל

בנשיאות בנש"ק מורנו ורבנו הגה"צ רבי **דוד חנניה פינטו** שליט"א

בן הצדיק המלובן רבי **מושה אהרן פינטו** זצ"ל ונכד הצדיק הקדוש המלובן רבי **חיים פינטו** זיע"א

ירושלים תל אביב חיפה באר שבע

הדלקת נרות 18:34 | 18:50 | 18:42 | 18:52

מוצאי שבת 19:47 | 19:49 | 19:48

רבינו תם 20:26 | 20:23 | 20:26 | 20:25

שבת מברכין
המולד בליל ישישי בשעה 2:56 ו - 3 חלקים

הילולא דצדיקיא

- כג - רבי ישראל יעקב קנייבסקי
- כד - רבי ישמעאל הכהן רבה של צפת, הי"ד
- כז - רבי עזרא שעיו
- כה - רבי שמואל מיוחס
- כו - רבי יואל טיטלבוים האדמו"ר מסאטמאר
- כז - רבי יהודה משה פתייה
- כח - רבי אברהם חיים עדס
- כט - רבי יעקב בירדוגו מח"ס 'שופריה דיעקב'

המעוניין לקבל את העלון בדוא"ל
ישלח הודעה: p@hpinto.org.il

משכיל לדוד

האינטרנט - עבודת אלילים בת ימינו

ולחיי ידוע שהעבודה זרה בת ימינו הינה האינטרנט אשר דרכה האדם נחשף למראות הגורעים ביותר, באין מי שיגן עליו מפני אלו המראות. ולב מי לא יחרד ויחמץ בראותו את הסכנה הגדולה העומדת לפתחם של בית ישראל, כאשר אותה תועבה מצאה מקום משכן של קבע בבתי האנשים, ומתוך העזר שהוא מביא להם לעיתים, עיניהם נעצמות מלהכיר ולראות בסכנותיו הגדולות.

וזכר אני שבאחד הימים באו לפני בני זוג וביכו את מר גורלם על כך שארבעת ילדיהם מבוזזים את כל זמנם ומרצם אחר האינטרנט עד שאבד להם כל החשק להשקיע בלימודיהם. ועם כל הצער שבדבר, נזפתי בהורים אלו ואמרתי להם שהאשמה רובצת על כתפיהם, היות והיה להם להבחין בסכנה מבעוד מועד ולמנוע מילדיהם את העיסוק בכלי משחית זה. והנה גם בקרב אלה שאינם שומרי תורה ומצוות, ואף בממשלת צרפת ועוד מדינות באירופה יצאה קריאה דחופה, לשמור ולהגן על הילדים מפני האינטרנט המושך אליו את לב הצעירים ומדרדרם מבחינה ערכית ומוסרית.

כתוב בפרשת תרומה (שמות כה, ח) "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" - בתוכו לא נאמר אלא בתוכם, מלמד שעל כל אדם מישראל לעשות מגופו כלי ראוי להשראת השכינה. ובאם נתבונן נראה שהקב"ה ביקש מעימנו שנקים לנו משכן העשוי ממ"ח קרשים, כאשר המילה קרש רומזת למילה קשר, כלומר שבאמצעות קרשי המשכן האדם מתקשר ומתחבר לבוראו, היות והמשכן העשוי ממ"ח קרשים רומז לו שעליו להתחבר ולהתקשר לשכינה בכך שגם הוא עצמו יהיה כלי קיבול ראוי להשראת השכינה. וכיצד יזכה האדם שהקב"ה יבוא לשכון בתוכו, על ידי שידבק ויתעלה במ"ח קנייני התורה שהם כנגד מ"ח קרשי המשכן.

ויש לנו לדעת שהאינטרנט למעשה מנתק את הקשר בינינו לבין הבורא. היות ובזמן שהקב"ה מבחין בפריצות וחוסר צניעות, הוא מסלק את שכנותו, כדברי האמור (דברים כג, טו) "והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך". ובכדי שהאדם יזכה להשראת השכינה בקרבו, עליו תחילה לסלק את התועבה מביתו, וכך כשליבו פנוי מערות דבר, אז הוא יוכל להתעלות במ"ח קנייני התורה אשר רומזים למ"ח קרשי המשכן, וכך להתקשר לבורא ברוך הוא.

והחיי יתן אל ליבו, שכשם שבשעתו הקב"ה הורה למשה לצוות על ישראל להשמיד ולהכרית את האלילים ואף לשקצם ולתעבם, כך גם עלינו להכיר שכבימים ההם אף בזמן הזה, וחובה עלינו לסלק ולתעב את העבודה זרה בת ימינו הלא היא האינטרנט. ומקובלנו שאדם הרוצה להיטהר מסייעין בידו, על כן מוכרח הוא שכאשר הקב"ה יבחין ברצונו של האדם להתקרב אליו ולהסיר מעליו את תועבת האינטרנט - מן השמים יסיעו בעדו להצליח בדרכו, ובזכות זה הוא יושפע בשפע קדושה וטהרה ויבורך בכל מיילי דמיטב, לרות רוב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציו, והשלום והברכה ישררו בביתו.

"ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמוהו, שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא."
(דברים ז, כו)

מציינו בדברי התורה הקדושה שמשם רבנו מצווה את עם ישראל טרם כניסתם לארץ, לשרוף להשמיד ולאבד את פסילי העמים הגרים בארץ, היות ויש להם דין תועבה שאותה צריך להחרים כמאמר הפסוק "שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא". והנה לא די להם לישראל להשמיד את אלילי העמים היושבים בארץ, אלא עליהם להוקיעם ולהרחיקם מעל נפשם בזה שיחשוו כלפיהם שיקוץ ותועבה. ומציאות זו בה נצטוו עם ישראל לתעב את עבודת האלילים, מלמדת אותנו עד כמה הקב"ה רואה בחומרה עבודה לאלוהים זרים אשר אבותינו לא ידעו.

והנה בימינו אנו אך מעטים הם העמים העובדים עבודת אלילים, ובכללם מציינו את עמי המזרח הסוגדים לבריאות שונות כגון צבא השמים וכן את הפרה המקודשת לעם ההודי. ובעוד שבעבר עבודת אלילים היתה נפוצה כמעט על פני כל העולם כולו, אך במשך השנים עם הקידמה והמודרניזציה, עבודת האלילים הלכה ונתמעטה בעולם ונשתמרה רק בקרב אומות מעטות אשר חיות עדיין את חיי העבר. והנה בל נטעה לחשוב שעבודת האלילים אכן פסקה ועברה לה מן העולם, ולמרות שאין מדובר בעבודת אלילים כפשוטה, מכל מקום בדורנו קיימת עבודה זרה מן הסוג המודרני והמתקדם, והיא מפילה בקרבה רבים וטובים.

ואם נחשוף את הדבר, אזי מדובר באינטרנט, שקללתו מרובה מברכתו. ואמנם לא נוכל להכחיש ולהתעלם מייעילותו של כלי זה שבהיקש על מספר מקשים, הוא מגלה בפנינו עולם ומלואו, ובמקום להתרוצץ מהכא להתם, בהקשה על המקלדת והזזת העכבר - כל העולם כולו מתגמד ומתרכז על המסך העומד מולנו. כמו כן משום היעילות והתפוצה של כלי זה המצוי בקרב בתיהם ומשרדיהם של רבבות, הוא החל לשמש ככלי להפצת שיעורי תורה והעברת מסרים תורניים, שאם עד עתה יש אנשים שהתקשו לבוא לשיעורי תורה בטענה שזמנם אינו מצוי בידם, הרי שם ההתפתחות הטכנולוגית והזמינות התקשורתית בהישג יד, המשימה נעשתה עבורם פשוטה בהרבה, ובזמנם הפנוי הם יכולים מיד להתחבר ולהתקשר לשיעור תורני כלשהוא ולהתחזק ביראת ה' טהורה.

וכפי שאמרתי איני בא להתעלם ולהמעיט מייעילותו של כלי זה שלעיתים משמש ככלי עזר, אך באותה מידה איני יכול להתעלם מן הסכנה העצומה שהוא טומן בחובו. ומשום היותו חי ונושם את תחושת הקהל מתוך כך שהנני נפגש עם אנשים רבים הבאים לספר לפני את צרותיהם ומצוקותיהם, יודע אני בתכלית הידיעה שהאינטרנט הינו סכנה איומה לשלמותו של התא המשפחתי ולחינוכם של צעירי הצאן, ואף שמעתי על מקרים, בהם מבוגרים נפלו במלכודת זו, ולמרות שחשבו שגילם הבוגר מחסן אותם מפני פגעי הרחוב, הם נפלו שדודים באין מנגנון בקרה לתכנים אליהם נחשפו במהלך עבודתם עם האינטרנט.

במסילה נעלה

שביבי אמונה ובטחון מפקנסו של מו"ר
הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

נכסים של נצח

יהודי עשיר גדול מלוס אנג'לס שבארצות הברית בא לבקר אותי במעוני, וכשהבחינו בו האנשים מסביב והכירו בו ובעושרו הגדול - הם חלקו לו כבוד רב.

כשהיהודי ישב אצלי ושוחחנו באופן פרטי הוא אמר לי: "ראה כבוד הרב, כעת כולם מכבדים אותי בשל עושרי, אולם למעשה אני האיש העני ביותר בעולם, כיון שכל הכסף שלי מושקע באבנים טובות ואין לי אפילו מה לאכול".

"לך תמכור את האבנים" אמרתי לו.

אך העשיר השיב: "כעת איני יכול למכור דבר". היה זה בתחילת המיתון בארצות הברית, וכפי שהעשיר חשש - כל כספו אבד לו והוא נעשה עני וחסר כל.

כיום, לאחר נפילתו הגדולה הוא מתגורר בבית דירות פשוט כאחד העם, וכל מה שנותר לו מעושרו הרב הם שלושה בתי כנסיות גדולים שבנה על שמו בימים בהם היה עשיר גדול. וכאשר הוא מספר לבריות שהוא זה שבנה את בתי הכנסיות הללו, הם מתקשים להאמין לו, כיון שהיום הוא מפשוטי העם ממש.

אך מוסר גדול ניתן ללמוד מהעניין - שכשם שלאחר כל נפילותיו הכלכליות רק בתי הכנסיות שבנה בימי עושרו הם כל הצלחותיו שנותרו בעולם, כך האדם בבואו לעולם העליון, נכסיו הרוחניים עליהם עמל בעולם הזה רק הם הנכסים הנצחיים שילוו אותו ויעמדו לזכותו ביום פקודה.

המאבד עולמו בשעה אחת

באחד מביקורי בניו יורק שבארצות הברית בא לפניי יהודי יקר קרוב משפחתי המתגורר במקום, שהיה בעבר עשיר גדול מאד והיו לו ברשותו מאות מליוני דולרים.

בנו של יהודי זה ביקש להתעשר על חשבון אביו והחתים את אביו הזקן שהיה כבן שמונים שנה על כל מיני מסמכים וניירות.

האב לא ידע כלל על מה הוא חותם וסמך על בנו שלא יסבך אותו, אולם חתימות אלו הכניסו אותו ואת רכושו הגדול לצרות, וסיבכו אותו קשות עד שהוא הוזמן למשפט רציני שהתפרש על פני שלוש שנים.

בסיומו של משפט זה נקבע פסק הדין שאותו עשיר מנושל מכל כספו, ולא נותר בידו מאום מהרכושו הרב שצבר בימי חייו! יהודי זה, שהיה נחשב לאחד מעשירי הקהילה בניו יורק, והיו לו בתים רבים ונכסי

נדל"ן - נותר עני וחסר כל!

כאשר פגשתי אותו בני יורק, שאל אותי היהודי: "רבי דוד, האם שמעתם עליי?"

"בודאי" השבתי לו, ובלבי חשבתי שהנה עומד לפניי אדם שאת כל חייו השקיע ברכושו כדי לצבור עוד ועוד הון עצמי, ובגיל שמונים איבד את הכל בבת אחת. והרי כבר אמר רבי הקדוש: "יש קונה עולמו בשעה אחת" (עבודה זרה י, ב), והמציאות מלמדת שיש המאבד עולמו בשעה אחת. יום אחד הינו עשיר גדול, ויום לאחר מכן - עָבָד.

"הרב, האם נגזר עלי לחכות עד גיל שמונים כדי להיות עני?" קטע היהודי את מחשבותיי ושאל בכאב. "הרי את כל חיי השקעתי בכספי ובניתי בתי כנסת, בתי ספר ושאר מבנים, נתתי משלי ותרמתי לנזקקים, והנה כעת אני נסמך על שולחנם של אנשים ואוכל לחם חסד. חיים שלמים אבדו בגלל מעשה של שטות".

הצטערתי מאד לשמוע את דבריו ולא ידעתי כלל במה לנחמו, אך לעצמי לקחתי מוסר שכשם שיהודי זה איבד את כל מפעל חייו בשל מעשה קטן ולא זהיר, כך עלינו להיזהר שלא לאבד את כל מפעל חיינו וכל מה שאנו עושים ועובדים בעולם הזה בחיינו הרוחניים בשל מעשים שאינם זהירים.

במרה מפטירין

הפטרת השבוע:

"ותאמר ציון". (ישעיה מט)

הקשר לשבת: הפטרה זו היא אחת משבע שבתות של נחמה שמפטירין החל משבת שאחרי תשעה באב, ותוכן הפטרה פרקי נחמה לצד פרקי אמונה בה' ובתורתו

נצור לשונך

תולה ארץ על בלימה

לימוד זכות

צריך להיזהר עד מאד מללמד חובה על כלל ישראל, כי החטא גדול עד מאד. כמו שמצינו בפסחים (דף פז): מאי דכתיב (משלי ל. י): "אל תלשן עבד אל אדוני", (ושם יא.) "דור אביו יקלל ואת אמו לא יברך".

ללמדנו שאפילו דור שאביו יקלל ואמו לא יברך, אל תלשינו אל אדוניו - זה הקדוש ברוך הוא.

בטוב טעם

טעמי מנהגי ישראל

השולח אגרת לחבירו בחודש אלול מברך אותו שיזכה להיכתב לשנה טובה.

והוא על דרך הרמז על שם הכתוב (שמות יח. ז) "וישאלו איש לרעהו לשלום", שראשי התיבות הם **אלול**. ופירושו המילה "וישאלו", היינו יבקשו ויאחלו, כמו שנאמר "אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש" (תהלים כז. ד).

מן האוצר

ממשנתו של מו"ד הגה"צ
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

הדרך להשיג תורה ויראת שמים

"ועתה ישראל מה ה' אלוהיך דורש מעימך כי אם ליראה" (דברים י, יב)

כלומר שמשה מתכוון שאין הקב"ה דורש מאיתנו דבר גדול מדאי, אלא דורש מאיתנו רק קצת, והיינו יראת שמים, ונראה מדברי משה שיראת שמים הינה דבר קל, וזהו פלא, שהרי ידוע כמה קשה להשיג מעלה זו של יראת שמים.

ונראה לבאר העניין, שבאמת לא קשה להשיג יראת שמים, רק שאצלנו ישנם מעכבים המפריעים לנו בעבודת ה', והם הגורמים לנו שלא לקנות את מידת יראת שמים. והמעכב הגדול הינו בגין כך שאנשים חיים בערבובייה ואין האדם יודע להבדיל בין טוב לרע, בין ישר לעקום, לכן אין יראת שמים, כי כשאדם לא דבוק רק בתורה אלא יש לו טעם וחשק גם בהבלי עולם הזה, אזי אין התורה משפיעה עליו מכוחה ואין היא נותנת לאדם את רגשות יראת שמים שהוא נצרך להם במלחמתו עם היצר הרע.

הסבא רבי יאשיהו פינטו זיע"א קרא לכל ספריו בשם כסף כגון "כסף נבחר", "כסף מזוקק". כשנשאל פעם למה קרא כך לכל הספרים שלו, אמר שהוא בא ללמד בזה יסוד גדול מאוד להצלחה בתורה, והוא, כי הנה ידוע שכל אדם בעולם יש לו נטייה ואהבה לכסף וזהו, ואפילו כשיש לאדם הרבה כסף, הוא אינו שקט, ותמיד מחפש תחבולות ועצות כיצד להרבות את כספו וזהו.

ועל זה בא ללמדנו שבכדי להצליח בתורה, חייב האדם בתחילה לדעת ולהבין את גודל ערכה ויקרותה של התורה, ואז לקחת את כל הנטיות האלו, את כל האהבה שיש לו לעולם הזה, ואת כל המאמצים שהוא היה עושה כדי להשיג עוד כסף, את כל ליבו וחשקו להפנות אך ורק לתורה, עד כדי שיוכל לומר על עצמו - "נכספה וגם כלתה נפשי", נכספה היינו מלשון 'כסף', שאת כל הנטייה לכסף שיש לאדם הוא מפנה אל הקב"ה, אל התורה, ורק כשהאדם יודע את הערך היקר של התורה, אז הוא יכול להצליח בתורה, רק כשהוא מבין עמוק בלבבו שצריך לוותר על כל מנעמי והבלי העולם הזה, רק אז יזכה לתורה, וכמו שדרשו חז"ל ש"אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה".

פעם עליתי בבנין רב קומות, וכשהתבוננתי ראיתי שככל שעלינו יותר גבוה, היה הבניין יותר נקי, שבקומת הכניסה היה מאוד מלוכלך ובקומה הראשונה היה פחות מלוכלך וכן הלאה, כמה שיותר גבוה היה יותר נקי. והסיבה היא משום שבקומה הראשונה עוברים כל דיירי הבניין - גם אנשי הקומה השנייה והשלישית, אבל בקומה הגבוהה יותר, עוברים רק דיירי הקומה ההיא, ואילו דיירי הקומה הראשונה לא עוברים שם, לכן ככל שעולים יותר גבוה, הבניין יותר נקי.

ולמדתי מזה מוסר השכל גדול שככל שהאדם יותר מחובר לארציות ולגשמיות, הרי הוא מלוכלך יותר, וככל שהאדם מרום את עצמו ומתנתק מהבלי העולם הזה וממנעמי הארץ, אזי הוא יותר נקי, כי העיקר הוא שיידע האדם שאין כל ערך להבלי העולם הזה, וכל חיי העולם הזה ומנעמיה לא ניתנו אלא לשרת את האדם שעובד את ה' יתברך, אבל אין להם כל ערך, ועל ידי התבוננות זו יוכל לרכוש תורה ויראת שמים.

אמרי שפר

מדרשי חז"ל על פרשת השבוע

השקעה לעתיד

"ושמר ה' א-להיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתך". (דברים ז, יב)

כל מה שישראל אוכלין בעולם הזה - מכח הברכות שברכנו בלעם, אבל מה שברכו אותן אבות העולם והנביאים - משומרין להן לעתיד לבא.

משל למה הדבר דומה?

ליתום שהיה מתגדל אצל בעל הבית היה אוכל ושותה משלו. למדו אומנות, אותו היתום אומר כל מה שאני אוכל ושותה ומתכסה - מתוך שכרי הוא.

אמר לו אותו בעל הבית; חייך כל מה שאתה אוכל ושותה ומתכסה בכח חבית של מים שאתה ממלא לי ובכח עץ אחד שאתה מבקע לי, אבל שכרך כפול, צרור ומונח.

כך כל מה שישראל אוכלין בעולם הזה - בכח היסורין הבאין עליהן, אבל שכון כפול ומונח צרור ומשומר לעתיד לבא. ("לקוט שמעוני")

התחזית תלויה בנו

"תמיד עיני ה' א-להיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה". (דברים יא, יב)

עתים לטובה עתים לרעה.

לטובה כיצד? הרי שהיו ישראל רשעים בראש השנה ונגזרו עליהם גשמים מעוטים וחזרו בתשובה, להוסיף עליהם אי אפשר - שכבר נגזרה גזירה, אלא "תמיד עיני ה' א-להיך בה" ומורידן בזמנן ומשלח להן ברכה.

לרעה כיצד? הרי שהיו ישראל צדיקים בראש השנה ונגזרו עליהן גשמים מרובין וחזרו בהן, לימנע מהן אי אפשר - שכבר נגזרה גזירה, אלא הקדוש ברוך הוא מורידן שלא בעתם, כשאין הארץ צריכה להם, שנאמר "תמיד עיני ה' א-להיך בה מראשית השנה ועד אחרית השנה", מגיד שמראש השנה נגזר עליה; כמה רוחות, כמה עננים, כמה גשמים וכמה טללים יבואו לה.

("פסיקתא זוטרתא")

כל הניסים במים

"שמע ישראל אתה עובר היום את הירדן". (דברים ט, א)

הלכה. אדם מישראל ששותה מים לצמאו, אומר ברוך שהכל ניה בדברו. רבי טרפון אמר בורא נפשות רבות וחסרונם. רבנן אמרי בא וראה כל הנסים שעשה הקדוש ברוך הוא לישראל לא עשאן אלא על המים; כיצד עד שהן במצרים עשה להם נסים ביאור. אמר רבי יצחק היו המצריים וישראל הולכין לשתות מים מן הנהר המצרי שותה דם וישראל שותה מים, וכשיצאו ישראל ממצרים לא עשה להם נסים אלא על המים.

באו למרה כשעלו מן הים והיו המים מרים, עשה שם להם נסים.

בסלע עשה להם נסים במים. בבאר עשה להם נסים ואמרו שירה.

אמר להם משה; הווי יודעין כל נסים שעשה לכם הקדוש ברוך הוא לא עשה אלא על המים, ואף בשעה שתעברו את הירדן לירש את הארץ עתיד הוא לעשות לכם נסים במי הירדן.

("מדרש רבה")

פלגי מים

ימי בין הזמנים הם המבחן האמיתי של ההורים, בתקופה זו בהם הם מארחים את בניהם הבוגרים השבים מבתי המדרש, עלולים לצוץ אתגרים חינוכיים המעמידים בסכנה את עתידם הרוחני של הבנים.

בגליון הקודם הוקדש המדור החינוכי לנושא החשוב של קדושת המחשבה והעיניים, גם השבוע נעסוק אפוא בסוגיית זו ונתחזק מדברי חז"ל הקדושים ומהנהגותיהם בקודש.

בספר 'שעות מלכו' דרש את דברי הפסוק בספר בראשית "איה הקדשה הוא בעינים" (בראשית לא. כא). איה הקדשה, רצה לומר איה המקום להמשיך על עצמו רוח קדושה וטהרה או חס וחלילה להמשיך רוח טומאה על עצמו, היא בעינים כשמסתכלין בעינים באמת ובאהבה ובשפלות - אז ממשיך על עצמו רוח קדושה וטהרה, ואם חס וחלילה כשמסתכלין בעינים על מקומות לא טהורים אזי ממשיך על עצמו רוח טומאה".

"ולמה הכח הזה בעינים? משום שהנשמה היא ממלאת כל הגוף, ועל דרך העין היא מסתכלת, משום הכי יש לעינים הכח הזה להמשיך ביש או טוב".

הגאון רבי יהודה עדס שליט"א, ראש ישיבת "קול יעקב", נכנס פעם אל הגה"ק רבי מאיר אבוחצירא ז"ע, לפני תחילת הזמן בישיבה ושאל אותו: "מה לומר לבחורים כדי שיצליחו בלימודיהם?" השיב לו רבי מאיר ואמר: "שישמרו את העיניים ואת הפה, זה סוד ההצלחה".

רשות הרבים של שנות האלפיים טומנת בחובה סכנה רוחנית אדירה, כל יציאה מחוץ לדי' אמותינו, כרוכה בנסיגות וסכנות רוחניות כה רבות ומגוונות. אלו משחרות לפתחינו בכל מיני צורות שונות ומשונות, וחובה קדושה מוטלת עלינו לעמוד על המשמר ולעיתים גם להקריב על מזבח קדושת הבית וחינוכם הטהור של בני ביתינו - דברים יקרים והנאות גשמיות. תוך כדי הדגשה שאנו עושים כן על מנת לשמר את הקדושה והטהרה, בין כתלי ביתינו ומחוצה לה.

בכדי להבין מה כוחה של ראייה אחת לא כשרה, נצטט מעשה שאירע אצל מרן הגר"ש וואזנר זצ"ל (מתוך הספר 'עלינו לשבח'):

יהודי חשוב באמריקה, שבנו הגיע למצוות, רצה להעניק לבנו מתנה יקרה לכבוד הבר מצוה, והודיע לו שלקראת יום ה'בר מצוה' שלו הם יסעו לארץ ישראל, לבית מדרשו של הרב וואזנר זצ"ל, ושם יניח לו הגאון את התפילין בפעם

הראשונה בחייו.

הילד התרגש מאוד מהמתנה הרוחנית שיועדה לו, והכין את עצמו היטב לקראת הטיסה ארצה. האבא סיפר לילדו שהגר"ש וואזנר ביקש ממנו, שמספר ימים לפני שהם מתכוונים לצאת מאמריקה, שיתקשר אליו שנית כדי לוודא שהכל בסדר, ושלא יגיעו לחינם.

האבא כבר רכש את הכרטיסים שעלו לו כאלפיים דולר. והנה כשבוע ימים לפני הטיסה המדוברת, מתקשר האב אל מרן זצ"ל, ולתדהמתו הוא שומע את מרן בעל 'שבט הלוי' אומר לו: 'החלטתי שלא כדאי לכם לבוא אלי לבני ברק!'

"מה קרה לפתע?" - שאל האב ההמום; "הרי הילד כבר מתכוון לכך נפשית זמן רב?"

ומרן זצ"ל מסביר ומנמק את החלטתו: "נכון אמנם שיש ענין שבפעם הראשונה שהילד מניח תפילין, הוא יעשה זאת על ידי רב, אבל האם חשבת - אבא יקר - כמה דברים לא טובים עלול הילד שלך לראות במהלך הנסיעה הארוכה שתעשה איתו מאמריקה עד לארץ ישראל? וכי הצר שווה בנזק המלך?"

האב ההמום ניסה להסביר, שהילד עלול להתאכזב מכך בצורה קשה, וכו', אבל כמובן שכל התירוצים והאמתלאות לא הועילו במאומה. "שום דבר שבעולם אינו שווה שיקריבו עליו את הנזק שעלול להיות לילד מראיית דברים אסורים", פסק מרן זצ"ל.

והאב המשיך לשאול: "ומה אעשה עם שני הכרטיסים שכבר קניתי במחיר של 2,000 דולרים?"

"לך ותקנה מסגרת גדולה ויפה, אמר לו מרן זצ"ל, ותשים בתוכה את שני הכרטיסים, ובראש המסגרת תכתוב באותיות קידוש לבנה - הקרבנו את שני הכרטיסים הללו שמחירים היה 2,000 דולרים, על מנת שהבן יקיר שלנו לא יראה דברים אסורים!"

ימי הקיץ החמים טומנים בחובם סכנה רוחנית אדירה, כל יציאה מחוץ לדי' אמותינו, כרוכה בנסיגות וסכנות רוחניות כה רבות ומגוונות. אלו משחרות לפתחינו בכל מיני צורות שונות ומשונות, וחובה קדושה מוטלת עלינו לעמוד על המשמר ולעיתים גם להקריב על מזבח קדושת הבית וחינוכם הטהור של בני ביתינו - דברים יקרים והנאות גשמיות. תוך כדי הדגשה שאנו עושים כן על מנת לשמר את הקדושה והטהרה, בין כתלי ביתינו ומחוצה לה.

הייתי בוילנא ובקובנא

בפתיחה ל"ירחי כלה" דיישיבת פוניבז', עורר על כך מרן הגאון רבי אלעזר מנחם שך זצ"ל ואמר שבזמננו יש צורך גדול לעמוד ולהתחזק, כיון שרבים קמים עלינו, וצריך לאזור חיל ולהילחם בזרם הזה.

ועל מה עלינו להילחם נגד הרחוב?

"כי הרחוב מלא פריצות שאי אפשר לתארה. ראו לאיזה מצב הגענו. כיצד נראים פניו של הרחוב. הרי כיום ממש קשה לצאת החוצה, לעבור ברחוב. אפילו מי שצריך לצאת לקנות רק דבר קטן אין הוא יכול לעבור ברחוב. כל מי שעובר ליד חלון ראוה, כל מי שנוסע במכונית או ברכבת או באוירון, הכל מלא פריצות נוראה. ראו לאן הגענו, שאי אפשר לצאת החוצה!"

"גם אני בצעירותי הייתי בערים גדולות והלכתי ברחוב. הייתי בוילנא, בקובנא, ובעוד ערים גדולות, ואפשר היה אז ללכת ברחוב, אבל היום - לא רק שאי אפשר להסתובב ברחוב, אפילו לצאת מפתח הבית אי אפשר".

"תאמרו לי אתם, האבות, האם יכולים אתם להרשות לבנותיכם לצאת החוצה? או האם תוכלו להרשות לבניכם לצאת החוצה? האם ניתן לסמוך עליהם? אמרו לי, כיצד אפשר לשבת בשעה כזו בחיבוק ידיים, בשלוה, עם הטלית בבית המדרש, מבלי לדעת היכן מסתובבים הילדים. הרי צריך לצאת לרחוב ולזעוק: אוי, גיוואלד! זה בעור! אי אפשר בשעה כזו לשבת בשלוה. האמינו לי יהודים יקרים - חיביים להתחזק בזמן הזה!"

ראש ישיבת "פורת יוסף", הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל סיפר, שאחד מגדולי הרבנים התאונן בפני קדוש ישראל ה"בבא סאלי" רבי ישראל אבוחצירא זיע"א, מדוע הוא מתפלל ואינו נענה, ואילו האדמו"ר כשהוא מתפלל - הוא נענה.

וזה מה שהשיב לו רבי ישראל: "כל זאת מפני שאני שומר את עיני ואת פי!"

אותו ראש ישיבה, ודאי היה מלא וגדוש בתורה. ולבטח שמר את עיניו מראות ברע. אבל לא שמירה מחלטת כמו הצדיק רבי ישראל זיע"א - וכבר היה ביניהם הבדל תהומי. התפילות כבר לא נענו. ומה נענה אנו, כיצד נראה הלימוד שלנו, וכמה ראיות אסורות אנו רואים? ומה עם תפילותינו אנו - הלא ודאי נרצה שהן יענו. הבה נשמור שבעתים על ראייתנו.

נזכיר כאן, כי הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א סיפר, שזכה לשמוע פעם דבריו של הרבי הקדוש "שומר אמונים" שאמר, היות ואמרו חז"ל 'כל הרואה דבר ערוה לפניו ואינו זן את עיניו ממנו, זוכה ורואה פני שכינה'. אם כן, כיון שברגע זה נמשך עליו אור השכינה, מסוגל זמן זה להתפלל ולבקש בקשותיו הנצרכים לו בעוד עיניו למטה וגובר הוא על יצרו. רגע זה מסוגל לקבלת כל בקשה.

הרב יעקב לוגסי מצייץ בספרו "תפארת ישראל", שהוא שמע מכך מעשים מופלאים לאמיתת שמועה זו, ואכן סגולה זו בדוקה ומנוסית היא להמשכת שפע רוחני או גשמי.